

Till narrarna!

Leon Larson

1906

Ni samhällets lekande narrar,
som lefva i nöjen er dag,
ni vakna, när samhället darrar,
och lystra till stormklockans slag.

Ni trampat med järnskodda sulor
på slafvarnes stönande bröst,
med stål och hvinande kulor
ni gifvit dem lisa och tröst.

I sekler de hafva förhånats
och gäckats i armod och nöd;
på rätten och brödet de rånats:
ni gifvit dem stenar för bröd.

Men folken af armodet väckas,
de minnas de tider, som flytt,
och hatet, som aldrig kan släckas,
det flammar och glöder på nytt

Ja, dårar ni voro, som tänkte.
att stormen kan aldrig nå hit;
som fruktan för upproret dränkte
i nöjen och söfvande sprit.

Ja, sjungen och skratten, I dårar
och lefven i nöjen och prakt;
och svaren de hungrandes tårar
med käppslag, med hån och förakt.

Och låt edra sångare sjunga
för vinet i gyllne pokal;
må hell-ropen döfvande runga
och eka i festsmyckad sal.

Ja, jubla, ni alla, och dansa,
ty än kan er fest vara glad.
Och hjässorna kunna ni kransa
med blommor och grönskande blad.

Er dans är en dans på vulkanen,
vid grafven där står eder fest.
Snart gal nu den blodröda hanen,
och döden skall vara er gäst.

I byar, i städernas gränder
står sinnet hos folket i brand,
och världen, med stater och länder,
den står på sin undergångs rand.

Det blixtrar, det dånar och hviner
från slafvarnes växande storm.
Den kommer att slå till ruiner
ert samhälles åldriga form.

Försent hör ni stormarna braka
och ljungeldens dofva krevad,

men se blott, hur eldarna spraka
och härja er födelsestad.

Det Anarkistiska Biblioteket

Leon Larson
Till narrarna!
1906

Hatets sånger, Leon Larsson, Författarens förlag 1906

www.anarkistiskabiblioteket.se